

Vergaderjaar 2003–2004

23 490

Ontwerp-besluiten Unie-Verdrag

J

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE EN VAN DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 januari 2004

Onder verwijzing naar de geannoteerde agenda en de aanvullende geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad van 27 en 28 november jl.,¹ doen wij u hierbij, mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, het verslag toekomen van de besprekingen in de Raad.

Voorts vragen wij uw aandacht voor enkele agendapunten van deze JBZ-Raad, waarop uw Kamer nog geen instemming kon verlenen: de agendapunten 2b, B3 en B4 vanwege de motie Jurgens, het agendapunt B8 vanwege het ontbreken van het document, en het agendapunt GC1 vanwege het aanbieden van de ontwerpverordening in de Engelse taal. Graag vernemen wij of uw Kamer instemming kan verlenen aan deze ontwerpbesluiten.

Tevens sturen wij u hierbij het antwoord op de vraag in uw brief van 25 november 2003, betrekking hebbende op punt B8 van de agenda van de JBZ-Raad van 27/28 november jl..

Vraag:

Kan de minister toelichten hoe met de formulering van artikel 4, lid 1 de bezwaren tegen aantasting van het Nederlandse coffeeshopbeleid zijn ondervangen?

Antwoord:

Vanaf het begin was duidelijk dat het nauw zou luisteren wat er in het Kaderbesluit Illegale Drugshandel zou komen te staan. Voor Nederland stond in de onderhandelingen voorop dat de ruimte voor het coffeeshopbeleid behouden zou moeten blijven. Met de tekst die vorig jaar in de JBZ-Raad uiteindelijk voorlag was dit het geval. Een restpunt was nog de basisstrafmaat van 1 jaar. Door de verwijzing naar poging, medeplichtigheid en uitlokking zou de strafmaat in Nederland voor strafbare handelingen met een hoeveelheid cannabis of hasj tot 30 gram verhoogd moeten worden naar 18 maanden.

¹ 23 490 nrs. 303 en 304.

Bij mijn aantreden heb ik aanvankelijk ten onrechte de indruk gewekt dat het kaderbesluit behalve tot een wijziging van de strafmaat ook zou verplichten tot wijziging van het vervolgingsbeleid. Ik verwijs naar mijn brief van 11 oktober 2003 (Kamerstukken II 2002–2003, 23 490, nr. 246).

Het huidige kabinet hechtte (en hecht) aan consistentie in het in Brussel in te nemen standpunt, maar heeft wel naar consensus over het kaderbesluit gestreefd. Die is nu tot stand gebracht. De basisstrafmaat voor de verschillende in artikel 2 van het Kaderbesluit gedefinieerde handelingen is in artikel 4, eerste lid, tweede alinea, gesteld op een maximum van tenminste 1 jaar. Ten aanzien van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde gedragingen van (bepaalde vormen van) poging, medeplichtigheid en uitlokking bevat artikel 4 geen specifieke strafmaat. De eerste alinea van het eerste lid bepaalt slechts dat er een effectieve straf op dient te zijn gesteld. Wat dat is, wordt door het nationale recht bepaald.

Essentieel is dat het onderhavige kaderbesluit geen bepalingen bevat inzake opsporing, vervolging en tenuitvoerlegging van straffen. Het wordt geheel aan de lidstaten zelf overgelaten om de opsporing en vervolging van de feiten te regelen. Lidstaten kunnen derhalve hun eigen strafrechtelijke beleid voeren. Hierdoor blijft het ook mogelijk op grond van het in Nederland gehanteerde opportuniteitsbeginsel het huidige coffeeshopbeleid voort te zetten.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
M. C. F. Verdonk